

Ikt. sz. : EIB/62-1/2012.

EIB-30/2012. sz. ülés
(EIB-83/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2012. október 15-én, hétfőn, 11 óra 04 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

*A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a Magyarországgal szembeni túlzott hiány eljárással kapcsolatos végrehajtási jelentésről</i>	5
<i>Az elnök felvezetője</i>	5
<i>Dr. Cséfalvay Zoltán tájékoztatója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások, reflexiók</i>	7
<i>Dr. Cséfalvay Zoltán válasza</i>	10
<i>Tájékoztató az Európai Bizottság 2012. évi bővítési csomagjáról</i>	13
<i>Az elnök felvezetője</i>	13
<i>Németh Zsolt tájékoztatója</i>	13
<i>Kérdések, hozzászólások, reflexiók</i>	17
<i>Németh Zsolt válasza</i>	18

Napirendi javaslat

1. **Tájékoztató a Magyarországgal szembeni túlzott hiány eljárással kapcsolatos végrehajtási jelentésről**
2. **Tájékoztató az Európai Bizottság 2012. évi bővítési csomagjáról**

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke

Bebes István (Fidesz)

Dr. Braun Márton (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Lipók Sándor (Fidesz)

Dr. Mengyi Roland (Fidesz)

Nógrádi Zoltán (Fidesz)

Dr. Szalay Péter (Fidesz)

Tessely Zoltán (Fidesz)

Dr. Vejkey Imre (KDNP)

Balczó Zoltán (Jobbik)

Bana Tibor (Jobbik)

Murányi Levente (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Ivanics Ferenc (Fidesz) dr. Braun Mártonnak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Cséfalvay Zoltán államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Németh Zsolt államtitkár (Külügyminisztérium)

Megjelent

Ódor Bálint helyettes államtitkár (Külügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 04 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés Hivatalának munkatársait, a meghívott szakértőket, a sajtó igen tisztelt képviselőit és köszöntöm a mai napirendi pont előadóját, Cséfalvay Zoltán államtitkár urat a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről.

Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes. Egy eseti képviseleti megbízást jelentek be: Braun Márton képviselő úr képviseli Ivanics Ferencet.

Két napirendi pontot terveztünk a mai bizottsági ülésünkre. Az első: tájékoztató a Magyarországgal szembeni túlzott hiány eljárással kapcsolatos végrehajtási jelentésről. A második napirendi pontunk: tájékoztató az Európai Bizottság 2012. évi bővítési csomagjáról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, kinek van esetleg kérdése, véleménye a napirendi ponttal kapcsolatban. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet.

Szavazásra teszem fel: ki az, aki egyetért a napirendi pont megtárgyalásával. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk.

Tájékoztató a Magyarországgal szembeni túlzott hiány eljárással kapcsolatos végrehajtási jelentésről

Az elnök felvezetője

Tisztelt Bizottság! Tehát az első napirendi pontunk: tájékoztató a Magyarországgal szembeni túlzott hiány eljárással kapcsolatos végrehajtási jelentésről. A napirendi pont előadója Cséfalvay Zoltán államtitkár úr, akit ismételten köszöntök.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy előljáróban megemlítssem, hogy október 14-16-án kerül sor a ciprusi EU-elnökség legfontosabb parlamenti találkozására, a COSAC plenáris ülésére, tehát a mai napon és a holnapi napon. Bizottságunkat Mile Lajos alelnök úr képviseli.

A találkozón többek között megvitatásra kerülnek a ciprusi EU-elnökségi prioritások és az eddig elért eredmények. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy tekintettel a COSAC-ülés napirendjére, a visegrádi négyek sárospataki találkozásán elfogadott zárónyilatkozatot továbbítottam a ciprusi társbizottság elnökének. Reméljük, hogy ott is fogantja lesz ennek a szolidaritási nyilatkozatnak, amit a visegrádi négyek bizottsági elnökei tettek Sárospatakon.

Tehát akkor rátérünk az első napirendi pontra. Magyarország gyakorlatilag az európai uniós csatlakozásunk óta túlzott hiány eljárás alatt áll, és ahogy ez többször elhangzott, 2011-ben uniós tagságunk alatt a költségvetési hiányt végre sikerült a GDP 3 százaléka alatt tartani, mindezt, természetesen, fontos megjegyezni, hogy csökkenő államadósság mellett.

Legutóbb idén júniusban hallgattuk meg az államtitkár úr tájékoztatóját a túlzott hiány eljárás állása kapcsán. A mai tájékoztatásunk pedig a legújabb EDP-végrehajtási jelentés az alapja, ezért vagyunk kíváncsiak a kormány álláspontjára, és hallgatjuk meg az államtitkár urat, akinek megadom a szót. Tessék parancsolni!

Dr. Cséfalvay Zoltán tájékoztatója

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! És köszönöm a meghívást is. Csak megerősíteném, amit említett, tehát Magyarországgal szemben 2004. május 12. óta van túlzott deficit eljárás. Európában, az Európai Unióban jelen pillanatban 21 tagállammal szemben folyik túlzott hiány eljárás, de a többi országnál mind 2009-ben, tehát a válság elmélyülésének évében indul

a túlzott deficit eljárás. Magyarország ezzel a track recorddal, ha szabad így mondani, néz szembe, ami egyébként jellemző az elmúlt évek gazdaságpolitikájára, hogy ez ilyen hosszú ideig megoldatlan maradt. A kormány minden lépést megtesz annak érdekében, hogy az ország minél előbb kikerüljön a túlzott deficit eljárás alól.

Időrendben visszatekintve, az Európai Bizottság javaslatára a Tanács, mármint az ECOFIN március 13-án fogadta el ajánlásait Magyarország számára a túlzott hiány korrigálására, és ekkor be is jelentette azt, ami, gondolom, közismert, hogy a kohéziós alapokból való folyósítást felfüggesztheti. Erre Magyarország megtette a szükséges lépéseket.

A Tanács június 22-én úgy döntött, hogy ettől eláll. A tanácsi megfogalmazott javaslatokra viszont menetrend szerint válaszolni kell. Ez az, amit a kormány október 5-ei határidőre elküldött a Bizottság számára. A menetrend jelen esetben úgy néz ki, hogy november 7-én jelenik meg a Bizottságnak a gazdasági előrejelzése, az őszi előrejelzése - van egy tavaszi, és van egy őszi -, amiben nagy valószínűséggel reflektál ezekre a számokra és ezekre az intézkedésekre, a várható növekedésre.

Ahhoz, hogy kikerüljön egy ország a túlzott deficit eljárás alól, ahhoz egyrészt szükséges tényszerűen lezárt évet magunk mögött tudni, ahol az államháztartási hiány 3 százalék alatt van. Ebben az esztendőben számításaink szerint ez megtörténik, de el kell jutni december 31-éig. Ugyanakkor be kell bizonyítani azt, hogy a következő esztendőben is 3 százalék alatt marad az államháztartási hiány, tehát hogy a 2013-as és '14-es évre vonatkozó költségvetési intézkedéseket is úgy ítélje meg a Bizottság, illetve a Tanács úgy ítélje meg, hogy ez lehetővé teszi a 3 százalék alatt tartandó hiányt, és akkor formálisan hozhat egy olyan döntést a Bizottság és az ECOFIN, hogy Magyarországot kivonja a túlzott deficit eljárás alól. Tehát egyrészt az év végéig el kell jutni, egy lezárt esztendőnek kell lenni.

Ugyan a tavalyi esztendőben Magyarország szufficittel zárt, de a Bizottság és a Tanács megítélése szerint e mögött egyedi intézkedések voltak. Ebben az esztendőben már nagyon szűkös az egyedi lépések köre, a jövő esztendőben pedig szinte egyáltalán nincs egyedi intézkedés a költségvetésben, ami az egyensúlyt befolyásolja, vagy amit a Bizottság egyedinek tekint. Ezért ezzel ez biztosítható.

Nagyon bízunk abban, hogy a Bizottság november 7-ei előrejelzése pozitív reakció lesz. Továbbá nagyon bízunk benne, és a kormány elszánt abban, hogy a költségvetési hiányt 3 százalék alatt tartja, és december 31-én is ez az állapot lesz; és a következő esztendőkre szóló előrejelzés és lépések pedig garantálják azt, hogy Magyarország tavasszal egy olyan döntéssel szembesül, hogy kivonják a túlzott deficit eljárás alól.

Nyilvánvaló, ez a Bizottsághoz küldött anyag tartalmaz egyrészt egy deficitkorrekciót mind erre az esztendőre, mind a következő esztendőre. Erre az esztendőre a deficit 2,5 százalék, jövőre 2,2 százalék volt a tervben. Ez mind a két esztendőre 2,7 százalékos, tehát még jóval a 3 százalékos küszöb alatt található. Ennek javarészt az az oka, hogy a kormány a benyújtott anyag szerint is erre az esztendőre és a következő esztendőre is a növekedési prognózisokat, figyelembe véve azokat a változásokat, amik az európai gazdaságban találhatóak, megváltoztatta. Tehát erre az esztendőre egy 1,2 százalékos zsugorodással számol a gazdaság GDP-arányosan, a jövő esztendőben pedig egy 1 százalékos növekedéssel számol, ahogy említettem, 2,7 és 2,7 százalékos hiánnyal.

Tehát a kormány eltökélt amellett, és minden lépést megtesz annak érdekében, hogy 3 százalék alatt tartsa az államháztartási hiányt. Hadd tegyem hozzá, amikor szükséges, mindig meg fogja hozni a korrekciókat, mint ahogy ebben az esetben megtette. A kormány eltökélt abban, hogy nem adósságból finanszírozza a hiányt, nem engedi el a hiányt. Volt erre példa az elmúlt időszakban. Hadd idézzem csak 2006-ot, amikor a tervezett hiány 4,8 százalék volt, a tényleges hiány pedig 9,2 százalék. Nyilvánvalóan látható, hogy ez aztán adósságot generál.

A kiigazítás és az egyensúlykezelés fő irányai viszont teljesen egybevágóak azzal a gazdaságpolitikával, amit a kormány eddig folytatott; a gazdaság fehéritését célozza, kisebb

és hatékonyabb állam megteremtését és a tehermegosztást. Tehát erre a három pillérre épül az egyenlegjavítás.

Én csak néhányat említenék. Például a gazdaság fehéritését szolgálja az adóbeszedés hatékonyságának a növelése, az, hogy on-line kapcsolat jön létre a pénztárgépek és a NAV között. Idetartozik a 0,3 százalékos pénzügyi tranzakciós illeték készpénzfelvétel esetében is. És ha valaki részletesen nézi a jelentést, akkor megtalálja azokat a lépéseket, amelyek a gazdaság fehéritését segítik elő.

Kisebb és hatékonyabb állam létrejöttét segíti elő a hároméves létszámstop a közszférában, gyakorlatilag a nyugdíjba vonulók helyett nem lesz újabb felvétel. Én úgy gondolom, hogy ez az egyik legjobb módja egy karcsú és hatékony államigazgatás előállításának, ahol ez a legkisebb feszültséggel teremthető meg. A közszférában bér- és nyugdíjfizetés, a kettő fizetésének együttese, néhány kivételtől eltekintve, általános szabályként nem érvényesül.

És a harmadik pedig a tehermegosztás. Én itt egy nagyon fontos elemet kiemelnék, nevezetesen a társadalombiztosítási járulékplafon eltörlését, amelyik bevételi oldalon mintegy 51 milliárd forintot jelent majd. Számítások szerint ez olyan 661 ezer forint/hónap feletti keresetre érvényesül. Korábban egy ilyen járulékplafon meglétét indokolta az, hogy egy progresszív adórendszer volt, hiszen a magasabb keresetűek magasabb személyi jövedelemadóval rótták le terheiket, és ennek valamilyen kompenzálása volt az, hogy belépett egy társadalombiztosítási plafon egy adott szintnél.

A következő esztendőben valóban egykulcsos, 16 százalékos lineáris adó lesz Magyarországon, ebből következően okafogyottá is válik egy ilyen járulékplafon alkalmazása. A szociális hozzájárulási adó is lineárisra válik, ami azt is jelenti tehát ebben az értelemben, hogy a 16 százalékos egykulcsos adóban lévő változás, ami a következő esztendőben a szuperbruttó eltörlését, kivezetését jelenti a rendszerből, az a tehetősebb vagy a magasabb keresetű jövedelmi csoportoknál jelentkezik. A tehermegosztás jegyében ők most egy komolyabb terhet vállalnak, ami a költségvetés bevételi oldalánál 51 milliárd forinttal jelentkezik. Tehát ez a harmadik pillére mindannak az egyenlegjavító intézkedéssorozatnak, amelyet a kormány ebbe az EDP-jelentésbe beírt. Köszönöm a figyelmet. *(Tessely Zoltán megérkezik a bizottság ülésére.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr beszámolóját.

Tisztelt Bizottság! Megnyitom a kérdések, vélemények lehetőségét. Kérem, jelentkezzenek! *(Jelzésre.)* Elsőként Mengyi Roland, tessék parancsolni!

Kérdések, hozzászólások, reflexiók

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Elhangzott a beszámolójában, hogy az elmúlt években folyamatosan 8-9 százalék körül volt a költségvetési hiány a szocialista kormányzás alatt, és 2004 óta folyik ellenünk ez a túlzott deficit eljárás.

Megkérdezném, mikorra lehetséges, mikorra mondható, hogy biztosan megszüntetik ezt velünk szemben, de elmondta, hogy az ön megítélése szerint, illetve a kormány intézkedésének megfelelően ez jövőre, jövő tavasszal meg is történhet. Én ezt készséggel el is hiszem, viszont azt szeretném megtudni ennek kapcsán, ez hogy van, hogy 2004-től egészen 2011-ig soha senkinek nem tűnt fel, hogy Magyarországon ilyen magas a költségvetési hiány, és nem tettek se a kohéziós alapok kapcsán, se más szankciót nem indítottak Magyarországgal szemben? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Braun képviselő úr!

DR. BRAUN MÁRTON (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár úr, aziránt érdeklődnék, hogy a bejelentett intézkedéseknek, tehát a túlzott deficit eljárás keretében bejelentett intézkedéseknek milyen volt az európai visszhangja? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Balczó képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönjük szépen ezt az anyagot, mert nagyon fontos és hasznos. Nyilván kell hozzá egy fordítóprogram számunkra. Tehát a strukturális átalakítást és az egyenlegjavító intézkedéseket mi nyilván azzal a terminológiával illetjük, amivel önök jelenleg a 2008-as lépéseket, mert ott azt mondták, hogy a közsférában a bérbefagyasztás egy megszorítás. Itt ez most nem megszorítás, hanem egy szükséges egyenlegjavító intézkedés.

Azért vannak nagyon furcsa kifejezések. Azt mondja: „az infláción keresztül mérséklük a reálbérek dinamikáját.” Tehát azt a várható helyzetet, hogy 2012-ben a lakossági reáljövedelem mínusz 3,2 százalékkal, 2013-ban mínusz 0,9 százalékkal csökken, amit nyilván el lehet mondani az önök felfogása szerint, hogy ez a kikerülhetetlen nemzetközi helyzet, ez a reálbérek dinamikájának a mérséklődése. Tehát csak azért szeretném elmondani, hogy nagyon sok hasznos adat van, nyilván adott esetben a kifejezéseket megpróbáljuk közérthetően megfogalmazni.

Az is kiderül, hogy a közsférában a közmunkaprogramok folytatódnak, a nyugdíjazás miatt pedig a közfeladat-ellátásnál az üresen maradt státuszok megszűnnek, tehát azok aktív munkahelyek voltak. A nyugdíjazással ezek megszűnnek, betöltve nem lesznek. Akkor várhatóan arra számíthatunk az adatok alapján, hogy a foglalkoztatók száma 0,9 százalékos körüli növekedést mutat, és valójában nem számíthatunk arra, hogy a versenyszférában ez jelentősen növekedjen. Ebből számszerűleg gyakorlatilag a közfoglalkoztatás derül ki, mint az egyetlen ilyen lehetőség.

És azt is szeretném megkérdezni, hogy mennyire aktuális ez a mostani anyag? Az állami bürokrácia csökkentése mellett az szerepel, hogy a közsférában - nyilván a fogalom nem kérdéses - a kereset és a nyugdíj együttfolyósításának lehetősége megszűnik. Most itt erről zajlik a vita, mert kiderült, hogy az egészségügyben és a felsőoktatásban, ahol személyes tapasztalataim is vannak, ez a lehetőség a feladatellátás összeomlását eredményezné. Itt erre vonatkozóan még semmi jelzés nincsen, csupán a létszámstop esetén van arról szó, hogy egy adott területen mentesítés lesz, de itt a nyugdíjjal való párhuzamos fizetés, a jövedelem és a feladatellátás még nem jelenik meg.

Még az államadósságra szeretnék kitérni. Most a közérdeklődés középpontjába került az életpályamodell bevezetésének elhalasztása, pontosabban féltő, hogy nem az életpályamodell bevezetése halasztódik el, csak ennek a jövedelemvonzata, mert az életpályamodellbe beletartozik az a kötelező óraszám, bent tartózkodási óraszám, ami szeptember 1-jén indulna. Tehát a dolog egyik oldala a megnövekedett pedagógusterhek. Ehhez kapcsolódva egyelőre úgy tűnik, hogy a feladatnövekedés megmarad, csak az összeg nem lesz meg.

És ebben az anyagban következő szerepel, mintegy jelzésként, hogy igazából ez nem volt biztos. Már a 2012. (IV. 25.) kormányhatározat egyértelművé tette, hogy ez majd a makrogazdasági költségvetési feltételek függvényében történhet meg. Most hadd mondjam el, hogy azért itt van egy hatályos törvény, ebben a hatályos törvényben jelenleg ez szerepel, mindennemű egyéb feltétel nélkül, ugyanakkor Orbán Viktor miniszterelnök úr tegnap azt mondta, hogy nem azért született ez a visszafogás, mert eleve ezt látták. Azt mondta, az IMF ezt kérte tőlünk, ezért kell végrehajtanunk. Sőt, ő azt mondta, hogy talán soha be se vezessük.

Tehát itt egy kicsit bizonytalan vagyok abban, hogy most eleve azzal kalkulált a kormány, hogy ez olyan, mint a kutya vacsorája, de fixen bele van iktatva egy törvénybe,

vagy pedig, mi ezt meg tudnánk oldani, de az IMF rákényszerít, hogy ne vezessük be. Tehát igaz, hogy ez - idézőjelben - „kommunikáció”, de azért elég zavaros ebben a kérdésben a helyzet. És gondolom, még egyszer, hogy ez persze nem a Nemzetgazdasági Minisztérium hatásköre, hogy milyen módon változik a törvény, de a törvényt meg kell változtatni, nyilvánvalóan. A köznevelési törvényben 2013 feltétel nélkül szerepel. Ha nem kerül bevezetésre, akkor módosítani kell. És tudom, hogy nem önnek kell feltenni ezt a kérdést, hanem a szakállamtitkárnak, hogy ezzel párhuzamosan vajon a növekvő terheket is méltányosan változatlanul hagyják-e, és nem teszik meg ezt a lépést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ékes képviselő úr!

ÉKES JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! Én három dolgot szeretnék mondani. Az anyagból kimaradt az, hogy ebben az évben 3,2 milliárd eurót kell visszafizetnünk, és jövő évben pedig 5,2 milliárd euró az, amennyi kötelezettsége van Magyarországnak 2014-ig az IMF-hitelből adódóan.

A másik ilyen dolog, amit képviselőtársam mondott. Számba kell venni azt is, hogy munkahelymegtartó támogatás tekintetében, valamint a kis- és középvállalkozások esetében nyújtandó, megközelítőleg 300 milliárdos összegnyi nagyságrend a másik oldalon tulajdonképpen serkenteni fogja magát a munkahelyteremtést, hiszen ennyivel több marad a helyi kis- és középvállalkozásoknál és a munkaadóknál. Innentől fogva egészen biztos, hogy a megmaradó összegeket elsődlegesen stabilizálásra, valamint beruházásra és munkahelyteremtésre fogják fordítani.

A következő ilyen kérdés, amit szeretném, ha az államtitkár úr sokkal erőteljesebben erősítene meg. 2013. január 1-jétől teljesen tiszta lesz a 16 százalékos személyi jövedelemadó. Tehát a szuperbruttósítás kimegy, és innentől fogva pontosan annál a rétegnél, amely 203 ezer forint fölött keres, jóval több jövedelem marad meg. Ez azt jelenti, hogy a magasán képzett, kvalifikált szakembereknél tehát tevőlegesen is több pénz marad, megközelítőleg olyan 100 milliárd forintos nagyságrendben.

Ez azt is jelenti, hogy egészen biztos, hogy ez a jövedelem-nagyságrend gondolkodásra készíti azokat, akik adott esetben pontosan emiatt mentek el, hogy a keresetük idáig ily mértékben korlátozódott. Ők kevésbé fognak külföldre vándorolni, hiszen látják azt, hogy a kormány törekvése valóban az, hogy pont egy olyan rétegnél, tehát megközelítőleg a 202 ezer forinttól a 660 ezer forintig terjedő keresetnél tisztán csak 16 százalékos jövedelemadót kell fizetni. Tehát ez egy ösztökélést nyújt arra, hogy valóban abba az irányba hat a kormány intézkedése, hogy ezáltal kevesebben távozzanak adott esetben ilyen elgondolásból külföldre.

ELNÖK: Balczó képviselő úrnak adom meg a szót!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnézést, hogy még egyszer szót kérek, csak amit Ékes képviselő úr mondott, arra szeretnék kiegészítéssel reagálni. A tb-plafon eltörlését a Jobbik támogatja, mert tisztában van azzal, hogy a jelenlegi nehéz helyzetben ebből talán 50 milliárd körüli forrás származik, és ezzel egyetértünk.

De nyilván a következményei nem világosak, és úgy gondolom, a Fideszen úgy látom, hogy hosszabb kormányzásra készül. Tehát azzal is foglalkoznia kellene, hogy mi lesz négy-öt év múlva, tudniillik abban az esetben, ha a járuléklafon eltörlése nem jár a járadék kapcsán a nyugdíjplafon bevezetésével, akkor nyilvánvalóan amikor az a réteg, amely magas jövedelmű és nyugdíj előtt áll négy-öt év múlva, vagy még később nyugdíjba megy, akkor a jelenlegi, körülbelül 300 ezer forint körüli nyugdíjplafon esetében, ami 40 év szolgálati időt és

a nyugdíjjárulék-befizetést tükrözi, szakértők szerint ennél jóval magasabb, 5-600 ezer, vagy ennél is magasabb nyugdíj lesz vagy lehet.

Vagyis ez azt jelenti, hogy ez bizonyos szempontból egy következő időszakra tol át a befizetést. Egy esetben nem, amiről a szakértők beszélnek, ha valamilyen szinten be fogják vezetni a járadékplafont is, hogy ennél és ennél magasabb nyugdíjat azonban nem fog kapni az illető. Csak azért itt mondtam el, mert ebben az esetben, jelenleg a 16 százalékos akkor nem tekinthető nettó 16 százalékosnak, mert ha valaki olyan módon fizeti ezt a tb-járulékot, ami ellenében nem jár tételesen ellenszolgáltatás, ez kvázi valamilyen szintű adóemelésnek felel meg ebben az esetben.

Még egyszer mondom, a Jobbik támogatta ennek a bevezetését, csak azért azt szerettem volna jelezni, hogy itt előbb-utóbb arra is választ kell adni, hogy ebben a kérdésben a járadékplafon nélkül a befizetett összeg és adott esetben a nyugdíjszámítási képlet változatlanul hagyásával vállalják, vagy úgy gondolják, hogy vállalni kell ezt a befizetést, vagy tudomásul kell venni, hogy a járadékplafont fognak bevezetni, ami ezt a nettó 16-ot, bizonyos szempontból úgy tekinthetjük, hogy emeli.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más kérdést nem látok, tisztelt államtitkár úr.

Egy rövid kérdést engedjen meg. Szó van arról, hogy folyamatban van az IMF és a magyar kormány megállapodása. Az IMF biztonsági védőhálóját mennyiben jelentene mozgásteret a kormány jövő évi hiánycéljának az elérésében? Köszönöm szépen. Megadom a válasz lehetőségét az államtitkár úrnak!

Dr. Cséfalvay Zoltán válasza

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Kezdeném a lelegejével, hogy miért ilyen hosszú ez a folyamat. Magyarországon van egy olyanfajta interpretációja ezeknek a lépéseknek, amiket a kormány tett, hogy azért teszi mindezt, mert akkor különben a kohéziós alapok felfüggesztésre kerülnek.

Szeretném leszögezni, még az elejére előrebocsátva, a kormány mindent megtesz azért, hogy 3 százalék alatt maradjon az államháztartási hiány, többek között azért, mert az a garanciája annak, hogy az adósság fokozatosan csökkenjen. Csak akkor tudunk egy csökkenő adósságpályára kerülni, hogy ha egyébként 3 százalék alatt van az államháztartási hiány. Tehát ez nem a számok fetisizálása, hanem pontosan annak az elérése, hogy egy csökkenő adósságpályán kisebb finanszírozással tudjuk az országot előrevinni.

A túlzott deficit eljárás egy szabályozott keretben van, hogy milyen lépéseket tartalmaz. Az első lépés egy nagyon egyszerű figyelmeztetés, ajánlás, és így tovább, tehát ennek megvannak a maga sarokkövei. Majd esetleg küldök egy folyamatábrát, azon pontosan rajta van, hogy mikor milyen lépések jönnek. Na, ennek a legvégére jutottunk el, tehát arra a pontra, amikor az Uniónak az utolsó fegyelmező lépése - az első, ami kezdődik egy egyszerű figyelmeztetéssel, aztán ajánlásokkal, aztán ajánlások újbóli megfogalmazásával -, ennek a végső, legerősebb eleme, amelyik kilátásba helyezheti a kohéziós alapok egy részének a felfüggesztését.

Én úgy gondolom, mindazok a számok, amiket előbb említettünk, mutatják, hogy 2010 előtt mennyire soha nem tartotta be a 2002-2010 között az akkori kormány, hogy a költségvetésben meglévő számok és a tényleges államháztartási hiányszámok között milyen eltérés volt. Az idevezetett, hogy az eljárás legvégső stádiumában vagyunk. Ahogy említettem, Magyarország azzal, hogy képes idén az államháztartási hiányt 3 százalék alatt tartani és jövőre is, és a rákövetkező esztendőben is, ezzel lehetővé válik, hogy kikerüljünk ez alól az eljárás alól. Ugyancsak hozzátenném, a 3 százalék alatti hiány mindenkinek az érdeke és célja. Ez teszi lehetővé a csökkenő adósságpályát.

Balczó képviselő úr, az anyagban nyilvánvalóan vannak ilyen picikét bürokratikus megfogalmazások, mint a reálbérek dinamikája, ilyen kifejezések, de mindez a közszférát érinti. A közszférában, ahogy említettem, a bérbefagyasztásnak ez a kifejezése.

A közszférában az, hogy a nyugdíjba menők helyére nem érkeznek újak, valóban azt jelenti, amit említett. Ez valóban a közszféra bizonyos létszámcsökkentését fogja magába. Tehát akkor, amikor arról beszélünk, hogy karcsú és hatékony állam, ez ezt jelenti. És én szintén úgy gondolom, hogy ez valamennyi adófizető magyar állampolgár érdeke. Egyforma kulccsal adózunk, 16 százalékkal, tehát az is hozzájárul ehhez, aki akár csak 100 ezer forintot keres, vagy az, aki 200-at, és így tovább, tehát minden jövedelmi csoport hozzájárul. És mindannyiunknak az az érdeke, hogy egy karcsú és hatékonyan működő állam és közszféra legyen, és a kevesebb keresetűek vagy akár a magasabb keresetűek egyformán járulnak hozzá, azonos kulccsal. Úgy gondolom, ez mindannyiunk érdeke.

Ugyanakkor megfogalmazódik itt, és akkor felolvasnám, ugyancsak kicsikét bonyolult megfogalmazással, hogy a „várható megtakarítás konzervatív becslésére törekedve a számítások azt is figyelembe veszik, hogy egyes területeken a feladatellátás zavartalanságának biztosítása érdekében részleges vagy teljes mentesítésre is szükség lehet a létszámstop alól.” Tehát ez az, amit említett. Én úgy gondolom, hogy az egészségügy és a felsőoktatás olyan terület, ahol ez ne okozzon a feladatellátásban akadályokat, ezért ott kivételeket lehet tenni.

Ami az életpályamodellről illeti, ez a Széll Kálmán Tervben, amit ez év április, ha jól emlékszem, 23-án jelentett be a kormány, úgy szerepel, hogy a pedagógus életpályamodell 2013 szeptemberében kerül bevezetésre, amennyiben a gazdasági feltételek, a növekedés ezt lehetővé teszik. Akkor, jelezném, 1,6 százalékos növekedést prognosztizáltunk a következő esztendőre, és akkor egyébként az Európai Bizottság, akár az IMF vagy más külföldi elemzők is magasabb növekedést prognosztizáltak Magyarországra számára.

A világgazdaság helyzete, vagy ha csak azt nézzük, mondjuk a német gazdaság lassulása és az európai gazdaság lassulása és ennek a hatása a magyar gazdaságra azt mutatja, hogy a következő esztendőben ennél alacsonyabb növekedéssel számolhatunk, ezért szerepel ebben a jelentésben az a javaslat, hogy január 1-jétől történjen az életpályamodell bevezetése.

Ennek ellenére úgy gondolom, és ez többször is elhangzott már, hogy amennyiben a következő esztendőben egy erősebb növekedés játszódik le a magyar gazdaságban, akkor megteremtődhetnek annak a forrásai, hogy a pedagógus életpályamodell korábban, tehát ahogy tervbe volt véve, már 2013. szeptemberben bevezethető legyen.

Hozzátenném azt, hogy abban a nagyon gyorsan változó európai gazdasági helyzetben elég nehéz a gazdaság növekedését prognosztizálni. Nyilvánvalóan például ebben az őszi jelentésben az Európai Unió megint korrigálni fogja egyébként az Európai Unióra vonatkozó növekedési prognózist, vagy az egyes országokra vonatkozó növekedési prognózist. Szerintem ha valaki csak végiglapozza fél évig, hogy milyen növekedési prognózisok voltak, és ezek hogy változnak, akkor ez önmagában jelzi azt, hogy abban a nagyon gyorsan zajló átalakulásban, ami az európai gazdaságban jelenleg végbemegy, nehéz ezt előre becsülni. Vannak olyan jelek, amelyek arra mutatnak, hogy egy erősebb növekedés is lehet, ami lehetővé teszi ennek a korábbi bevezetését is. De ahogy említettem, maga az anyag, itt konzervatív becslést idéztem az előbbiekből, egy konzervatív pályával fogalmaz, és éppen ezért arra tesz javaslatot, hogy január 1-jén történjen meg ennek a bevezetése.

Ékes képviselő úr, én is úgy gondolom, hogy mindezeket a keretfeltételeket is nyilvánvalóan tisztán kell látnunk ebben az esetben. Nem történik más, minthogy a szocialista kormányok által felvett adósság visszafizetése zajlik. Nem az a probléma egyébként az előbb említett számmal, hogy mondjuk 2006-ban az államháztartás tervezett hiánya 4,8 százalékos, a tényleges 9,2, ez önmagában egy borzasztó szám, nem ez a probléma, hogy a kettő között eltérés van, hanem ez azt jelenti, hogy minden évben az ilyen hiányt aztán adósságból

finanszírozza az ország, és így halmozódik fel az adósság. Ez önmagában csak egy szám, 4,8, meg 9,2, de e mögött egy folyamatos adósság-felhalmozódás áll, aminek aztán eljön a fizetési ideje. És az IMF-EU-hitel törlesztésének a döntő része erre az esztendőre és a következő esztendőre koncentrálódik. Ott gyakorlatilag az IMF-hitel visszatörlesztése zajlik, és egy picivel későbbi időben az EU felé való törlesztés. Ez nyilvánvalóan behatárolja a költségvetést, a költségvetés mozgásterét, egyáltalán a magyar gazdaság területeit. Tehát én úgy gondolom, ezt, egyetértve mindezzel, nem szabad elfelejtenünk a jelentésben és a lépéssorozatban sem.

Ugyanakkor én is úgy gondolom, nagyon fontos azt is figyelembe venni, hogy a másik oldalon jelentős lépések történnek a foglalkoztatás erősítésére. Maga a jelentés is azzal számol, hogy éves szinten mintegy 1 százalékkal nő a foglalkoztatás, idén is, és jövőre is, és a számok azt mutatják, hogy az idej is tartható és a következő esztendei is.

A munkahelyvédelmi akcióterv épp ezt segíti elő. Picit furcsállom, hogy helyenként nagyon passzív ez az elnevezés, ez a védelem. Nyilvánvalóan ennek van hatása új munkahelyek megteremtésére is, részben azzal, hogy a szociális hozzájárulási adót csökkenti bizonyos célzott csoportoknál, egyébként azoknál a csoportoknál, amelyeknek a munkaerőpiaci helyzete ebben az értelemben leginkább kitett a gazdaság ingadozásának; ugyanakkor azon két új adónem, amelyik a kisvállalkozásokat segíti - tehát egyrészt az egyszerűsítése, másrészt pedig az effektív adó csökkentése -, ennek összege kapcsán szintén 300 milliárd marad ott a vállalkozásoknál a foglalkoztatás elősegítésére, úgy gondolom, ez szintén nagyon fontos.

És egyetértek azzal, ami elhangzott a 16 százalékos egykulcsos adó kapcsán. Én tudom, hogy Magyarországon ez egy állandó politikai vitatéma, de ha Magyarország valóban magas hozzáadott értékű termeléssel szeretne versenyképes lenni, és más út nagyon nincs, akkor ez azt is jelenti, hogy amennyiben egy 16 százalékos egykulcsos adó van, akkor ez gyakorlatilag a versenytársainkhoz is mérve a marginális adókulcs csökkentését jelenti az ön által említett magasabban kvalifikáltaknak. Ugyanannyiba kerül a vállalkozónak, csak éppen, mivel alacsonyabb a kulcs, ezért többet kap maga az, aki a munkát ott elvégzi.

És nyilvánvalóan van ennek összefüggése azzal, ami Magyarországon szintén, jelen pillanatban legalábbis, ha a sajtót nézem, egy jelentős problémaként merül fel, az elvándorlás, a migráció, hogy a következő esztendő lépése, a félszuperbruttó kivezetése gyakorlatilag 202 ezer forintos havi jövedelem fölött mindenkinek kedvezővé válik. Ez azt is jelenti, én azt mondom, hogy például ez megállítja az orvosok, mérnökök elvándorlását, vagy a döntésüket, de a döntésükre mindenképpen hatással lehet.

Én úgy gondolom, hogy most a nyugdíjrendszernek minden elemébe nem mennék bele, többfajta ok miatt, részben ott még további döntések szükségesek. Azzal, hogy a tb-plafon eltörlésre kerül, én úgy gondolom, a rendszer megint egyszerűbbé válik. Van egy lineáris 16 százalékos, egykulcsos adó, és ugyanez van a tb-nél is, egy lineáris, egyszerű rendszer.

Az IMF-megállapodás költségvetési hatásai szerepelnek ebben a GDP 0,3 százalékos arányával. Tehát ez az egyenlegjavításban egy tételként szerepel 2013-ra.

Magyarországnak az az érdeke, hogy ez a megállapodás minél előbb létrejöjjön. Annyit hozzátennék egyébként, Magyarországon nagyon sok vita zajlik arról, hogy a meg nem kötött megállapodás miatt mennyi, nem tudom, kamatteher-csökkenéstől esik el az ország. Erre azt tudom mondani, hogy ezt nem tudjuk, mert nem lehet pontosan tudni, hogy mennyi lesz majd az a kamat, hogy amikor van egy háló, akkor ez miként hat arra. Ezt majd akkor tudjuk meg. Ezért ez egy óvatos konzervatív becslés, és ezért mondtam a GDP százalékában a 0,3-at.

Tehát akkor, amikor megkötődik a szerződés, akkor lehet tudni, hogy ennek pontosan milyen hatása van, tehát tételesen, pontosan a kamatszintekre. A mostani számításaink szerint

ez ennyi megtakarítást hozhat a költségvetés számára. Azért nehéz ezt megmondani, mert van az a klasszikus kifejezés, hogy a „piac már bearázta” című történet, tehát hogy a piac miként viselkedik rá, de ahogy említettem, az ország abban érdekelt, hogy minél előbb létrejöjjön egy ilyen megállapodás. A tárgyalások folynak, és a költségvetésben pedig szerepel ennek a pozitív hatása.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr, a beszámolóját. Reméljük, nemsokára ismételten lehetősége lesz arra, hogy beszámoljon az új fejleményekről.

Mozgalmas őszünk lesz, hiszen a nagybizottsági ülés délután lesz, fél háromkor, ahol a miniszterelnök urat hallgatjuk meg. Az Európai Tanács ülése csütörtökön lesz, aztán több tekintetben fontos találkozókra kerül sor Brüsszelben. Tehát várjuk a híreket, és valószínűleg ősszel visszatérünk a témára, ismételten meghívjuk az államtitkár urat, hogy röviden számoljon be a fejleményekről. Köszönjük szépen. *(Balczó Zoltán és dr. Mengyi Roland távoznak a bizottság üléséről.)*

Tájékoztató az Európai Bizottság 2012. évi bővítési csomagjáról

Az elnök felvezetője

Tisztelt Bizottság! Folytatjuk munkánkat a második napirendi ponttal: tájékoztató az Európai Bizottság 2012. évi bővítési csomagjáról. Köszöntöm Németh Zsolt államtitkár urat, a napirendi pont előadóját és munkatársát, Ódor Bálint helyettes államtitkár urat.

Tisztelt Bizottság! Az Európai ügyek bizottsága évek óta napirendre tűzi az Európai Bizottság úgynevezett bővítési csomagját. Tavaly is a jelentés bemutatása utáni napokban hallgattuk meg Németh Zsolt államtitkár úr tájékoztatóját. A bővítési folyamat Štefan Füle uniós biztos szerint fennmarad, Horvátország esetében mindenképpen, amelyhez a magyar diplomácia, mint tudjuk, aktív közreműködése is hozzájárult, különösen az elnökségünk idején. Albánia pedig új szakaszba léphet.

De úgy hiszem, hogy számtalan kérdőjel jelent meg a bővítéssel kapcsolatban. Épp az egyik portálon olvastuk, hogy a német törvényhozás, a Bundestag alsóházának elnöke szerint egyelőre Horvátországot sem lenne szabad felvenni a közösségbe - olvastuk ma reggel a hírt. Norbert Lammert nyilatkozata szerint nyilvánvalóan még nem érett meg az EU-tagságra.

De sorolhatnám tovább azokat a nyilatkozatokat, amik egymásnak részben ellentmondóak. Attól függően, hogy hol jelennek meg, milyen újságban, Londonban, Párizsban, Brüsszelben vagy akár más fővárosban, egy-egy kormányzat álláspontját is képviselhetik. Tehát nem alhatunk nyugodtan, hiszen a bővítés ugyan folyik, és a hivatalos jelentésben ez így hangzott el, ugyanakkor a tagállamok sokszor másképpen képzelik. Egy biztos, hogy az euróválság és az a válság, ami látható az Európai Unióban, az nem kedvez ennek a folyamatnak, sok-sok kérdőjelet vet fel.

Mindenesetre ezért fontos ez a mai beszámoló, hogy lássunk tisztán. Csak szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy milyen országokról van szó. Tehát csatlakozó ország Horvátország; a tagjelölt országok között van Törökország, Izland, Montenegró, Macedónia, Szerbia; a lehetséges tagjelölt országok: Albánia, Bosznia-Hercegovina és Koszovó.

Azt is szeretném megemlíteni, hogy 2013-ban a fenti országok az előcsatlakozási támogatási eszközökből, az IPA-ból összesen 1,86 milliárd euró támogatásra jogosultak. Tehát várjuk az államtitkár úr beszámolóját. Megadom a szót. Tessék parancsolni!

Németh Zsolt tájékoztatója

NÉMETH ZSOLT államtitkár (Külügyminisztérium): Tisztelt Bizottság! Kedves Képviselőtársaim! Elnök Úr! Ódor Bálint helyettes államtitkár kollégámmal állunk rendelkezésükre. Röviden összefoglalnám, hogy mit tartalmaz a bővítési csomag. Ezt

követően néhány szót szólnék arról, hogy hogyan értékeli Magyarország a bővítési csomagot. Ezt követően pedig szólnék néhány szót a bővítési folyamat kilátásairól, a decemberi tanácsi következtetések fényében.

A csomaggal kapcsolatban. Az Európai Bizottság minden évben elfogadja ezt az úgynevezett bővítési csomagot. Ennek a feladata kettős: egyrészt stratégiai irányt vázol fel a bővítési folyamattal kapcsolatban, másrészt országjelentésekben értékeli a bővítési folyamatban részt vevő országok integrációs teljesítményét.

Ami a stratégiát illeti, az október 10-én bemutatott csomag három kérdéskört állít a bővítési politikai középpontjába. Az egyik a jogállamiság, illetve a jó kormányzás kérdése, ennek a monitoringja a csatlakozási folyamat kezdetétől. Ez egy új megközelítés a bővítési politikában, ami már a horvátországi csatlakozás következtetéseként lett ennyire meghatározó a bővítési politikában.

A másik fontos kritérium, témakör, ami a bővítési politikai során előtérbe kerül, ez a regionális együttműködés; a regionális együttműködés, mint konkrét elvárás az érintett országok felé. És a harmadik kérdés pedig a csatlakozási folyamatba bekapcsolódott országok gazdasági értékelése, különösen az Európai Unió megerősített gazdasági kormányzásának irányaihoz, metodológiájához viszonyítva.

Az országjelentésekkel kapcsolatban engedjék meg, hogy röviden kiemeljek néhány kérdést. Alapvetően három ország vonatkozásában fogalmaz meg a Bizottság új javaslatot. Ez a három ország: Macedónia, Albánia és Koszovó.

Macedóniával kapcsolatban megállapítja, hogy Macedónia továbbra is megfelelően teljesíti a politikai kritériumokat; elismeri a magas szintű csatlakozási párbeszéd hatását a reformfolyamatra; központi ügyként kezeli a szólásszabadság, valamint az etnikumközi kapcsolatok kérdését. Nem véletlen, itt különösen nagy figyelmet fordít az ohridi megállapodás végrehajtására, amely az albán nőközösség jogait szabályozza Macedóniában.

Ugyanakkor, ami az újszerű Macedóniával összefüggésben, az az, hogy úgy javasolja a csatlakozási tárgyalások megkezdését a Bizottság, hogy készen áll arra, hogy a tárgyalási keretet haladéktalanul bemutatja, figyelembe véve azt, hogy a névvitát a csatlakozási tárgyalások korai szakaszában is meg lehet oldani. Tehát a Bizottság álláspontja a magyar miniszterelnök álláspontjával ebben a kérdésben teljesen fedésbe került, hogy a névvita nem indokolt, hogy tovább gátolja a csatlakozási tárgyalások megkezdését, hanem a névvita része lehet reményeink szerint a csatlakozási tárgyalások egy korai szakaszában a folyamatnak.

Albánia. Albánia vonatkozásában a jelentés a korábbiaknál érzékelhetően pozitívabb, ugyanakkor a tagjelölti státusz megadását továbbra is feltételekhez köti. Azt javasolja Albánia vonatkozásában a Tanácsnak, hogy a tagjelölti státusz megadásáról annak függvényében hozzon döntést, hogy Albánia megteszi-e a szükséges intézkedéseket az igazságügyi és a közigazgatási reform, valamint a házszabály vonatkozásában.

Amint sor kerül gyakorlatilag ennek a három feltételnek a teljesítésére, a Bizottság ajánlást készít a Tanácsnak, és amint ezeket a feladatokat teljesítették, akkor sor kerülhet a tagjelölti státusz kérdésének a napirendre tűzésére. Megjegyzem, az albánok úgy értékelik, hogy ők gyakorlatilag már mind a három kérdésben előkészítették a jogszabály-tervezeteket döntéshozásra, tehát ők már akár arra is készen állnak, hogy az idei decemberi EiT-re ezeket a feltételeket teljesítsék. Ebben az esetben adott esetben egy tagjelölti státusz megadására is sor kerülhet, ha ezt az eljárást, amit a Bizottság körvonalazott, sikerül Albániának teljesíteni.

Koszovóval összefüggésben - a harmadik ország, amellyel kapcsolatban újszerű elemeket fogalmaz meg a Bizottság. Stabilizációs és társulási megállapodásra vonatkozó megvalósíthatósági tanulmányt publikált a Bizottság.

A következtetés pozitív, tehát Koszovó a Bizottság szerint készen áll arra, hogy a stabilizációs és társulási megállapodás megköthető legyen vele, hogy az Európai Unió jogi viszonyt létesítsen Koszovóval. A Bizottság jogi állásfoglalása szerint ez a fajta jogi

szerződéses kapcsolat megtörténhet, ugyanakkor komoly kihívást jelent Koszovó és természetesen Szerbia számára Észak-Koszovó, de ez az észak-koszovói rendezés ne legyen akadálya a tárgyalások megkezdésének.

Fontos ugyanakkor, hogy nem tűz ki időpontot a Bizottság a tárgyalások megkezdésére. Ez az elkövetkezendő hetekben minden bizonnyal a legfontosabb kérdés lesz Koszovó vonatkozásában, hogy nyomást fognak gyakorolni annak érdekében, hogy konkrét időpontot tűzzön ki a Bizottság e tárgyalások megkezdésére.

Meghatároz továbbá a Bizottság négy rövid távú prioritást. Egy: a jogállami keretek kiépítése; kettő: a közigazgatás korszerűsítése, az ombudsman hivatalának megerősítése; három: kisebbségvédelem. Tudjuk, hogy ez nem pusztán az észak-koszovói kérdést jelenti, hiszen Koszovóban a szerb közösség 60 százaléka nem Északon él, hanem a déli térségekben. Negyedszer pedig: a kereskedelem; a minisztérium és a háttérintézmények átalakítása, hogy képes legyen Koszovó a stabilizációs és társulási megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek az alkalmazására.

Néhány szó a többi országról, amelyekről országjelentést fogadott el a Bizottság. Horvátország: általában megállapítja, hogy az EU-kötelezettségek teljesítésében jól halad Horvátország. A legfontosabb három terület, ahol értékeli a felkészülési folyamatot: a verseny, az igazságszolgáltatás, a bel- és az igazságügy.

További erőfeszítést vár el öt kérdésben a Bizottság Horvátországtól: a hajógyártás átalakítása; az igazságszolgáltatás hatékonysága; az ügyhátralékok csökkentése; a rendőrségi törvény végrehajtási utasításainak elfogadása; a migrációs stratégia és az acquis szövegének lefordítása. A Bizottság továbbra is 2013. július 1-jei csatlakozással számol.

Izland vonatkozásában megállapítja a Bizottság, hogy jól haladnak a tárgyalások. Kiemelten azonosít néhány közös érdeket az Unió és Izland között, így hangsúlyt helyez a megújuló energiaforrások, a klímaváltozás kérdéseire, valamint a stratégiai jelentőségű sarkvidék-politikára. És hangsúlyozza a Bizottság, hogy nem állnak túl jól a közvélemény felkészítésében az izlandiak, tehát a közvélemény tájékoztatása és az EU-tagságnak való megnyerése egy kiemelkedően fontos feladatuk lesz.

Törökország. Az Unió deklarálja azt, hogy kulcsfontosságú partnerként tekint a törökökre. Úgy ítéli meg, hogy a Bizottság kezdeményezése pozitív menetrend címen lendületet kell adjon a tárgyalásoknak, a megtorpanó tárgyalásoknak. Bizonyára tudja a bizottság, hogy bizonyos fejezetek esetében a tagállamok közötti konszenzus hiánya a tárgyalások megkezdésének.

Hangot ad a Bizottság növekvő aggodalmának a politikai kritériumok teljesítése területén a következő kérdésekben: szólásszabadság; gyülekezéshez való jog; a tisztességes tárgyaláshoz való jog korlátozása, különösen a terrorizmusra vonatkozó jogszabályok aránytalan alkalmazásán keresztül; a sajtószabadság, az újságírók elleni eljárások.

Továbbá nehezményezi a Bizottság a ciprusi elnökségre vonatkozó török kijelentéseket, és nagyon kemény hangon felszólítja Ankarát, hogy az elnökség intézményét tartsák tiszteletben, és ezzel párhuzamosan sürgeti a ciprusi rendezést is, ami az egyik legfontosabb globális biztonságpolitikai rendezésre váró probléma.

Montenegró. Júniusban megnyitotta Montenegróval a Bizottság a csatlakozási tárgyalásokat, és egy évig, 2013 júniusáig tart az átvilágítási folyamat, a screening. Az új megközelítés alapján, ahogy már az előbbieken is említettem, a jogállamiságra vonatkozó kérdéseket helyezi a Bizottság középpontba. Itt a korrupció, a magas szintű korrupció, a szervezett bűnözés elleni küzdelem a legfontosabb feladat Montenegró számára.

Szerbia. Szerbia vonatkozásában is fontos hangsúlyoznunk, hogy Szerbia decemberben megkapta a tagjelölti státuszt, ugyanakkor a csatlakozási tárgyalások megkezdése érdekében további feladatokat definiál a Bizottság. Ezek között első helyen szerepel a kapcsolatok látható és tartós javítása Koszovóval.

Ezen a területen, ha előrelépésről tudnak beszámolni, a Bizottság azonnal készen áll arra, hogy a tárgyaláskezdesre visszatérjen. És erre sor kerülhet, ezt deklarálja a Bizottság, a jövő évi őszi jelentési időszakot megelőzően is. Tehát előrevetíti azt a lehetőséget, hogy idén már nem, de a jövő esztendőben megkezdődhetnek a szerbekkel a csatlakozási tárgyalások.

Bosznia. Boszniával kapcsolatban fogalmaz úgy a Bizottság, hogy korlátozott haladást ért el az ország. Ez ebben a nyelvezetben azt jelenti, hogy nem ért el haladást, sem a politikai kritériumok teljesítése, sem pedig a működőképes és fenntartható politikai intézményrendszer kialakítása terén.

Sokáig nem volt kormánya sem a választásokat követően Boszniának. Alapvető kérdésekben hiányzik a politikai szereplők konszenzusa; hiányzik a kormányzat tényezőinek, szereplőinek, szintjeinek a közös jövőképe, koordinációja. Az önkormányzati választásokat követően ugyanakkor valami elmozdulásra talán lehet számítani. Itt azt szeretném hangsúlyozni, hogy különösen a horvát közösség igényeinek a kielégítése járulhat hozzá ahhoz, hogy a három nemzeti közösség közötti együttműködés elmozdulhasson a jelenlegi, meglehetősen alacsony színtről.

Röviden akkor értékelném a második témakört, a bővítési csomagot magyar szempontból. Tehát először is azt hangsúlyoznám, hogy a Bizottság visszaigazolja azt a magyar álláspontot, hogy az Európai Unió nyitottsága egy érték, amely hozzájárul az Unió versenyképességéhez, illetőleg válságkezelő képességének a javításához. Másodsor: fontos pozitívuma az országjelentésnek, hogy a tagjelölt, illetőleg a potenciális tagjelölt országok többsége előrehaladást tudott felmutatni az integrációs feladatok terén. Harmadsor: fontos rögzítenünk, hogy a Bizottság tudott innovatív lépéseket tenni az európai perspektíva melletti elkötelezettség fenntartásáért azokban az országokban, ahol megtorpant a csatlakozási folyamat, így Macedóniában ez a magas szintű csatlakozási párbeszédéről mondható el, illetőleg a törökök vonatkozásában ez a bizonyos új pozitív menetrend sikeresnek bizonyult. Ugyanakkor továbbra is kiemelt feladat ezen országok viszonylatában, hogy meg kell kezdeni, illetve lendületet kell adni a csatlakozási tárgyalásoknak.

Negyedszer: a Bizottság kitart amellett, hogy a horvát csatlakozásból levonható pozitív következtetéseket alkalmazza a csatlakozási folyamat során, és itt szeretném hangsúlyozni, hogy mi is egyetértünk azzal, hogy a jogállamiságot érintő kérdésekre megkülönböztetett figyelmet kell fordítani, már a csatlakozási folyamat legelején. És ötödször üdvözölni szeretném Magyarországot nevében ezeket az újszerű elemeket, amelyeket Macedónia, Albánia és Koszovó vonatkozásában még egyszer kiemelnék.

Tehát Macedónia vonatkozásában, hogy a névvita rendezésével párhuzamosan meg kell kezdeni a csatlakozási tárgyalásokat; hogy Albánia közel áll a tagjelölti státuszhoz, és bízunk abban, hogy mielőbb képes lesz a feltételeket teljesíteni, illetőleg bátorítjuk a Bizottságot és az Európai Uniót, hogy mindent tegyen meg a koszovói stabilizációs és társulási megállapodás mielőbbi megkötése érdekében.

Néhány szó végül a bővítési folyamat kilátásairól, a decemberi tanácsi következtetésekről. A tagállamok a holnapi napon, tehát 16-án megkezdik a bizottsági megállapodások és javaslatok megvitatását a tanácsi munkacsoportokban.

A miniszterek a terv szerint az Általános Ügyek Tanácsának 2012. december 11-ei ülésén fogadják el a bővítési folyamatról a Következtetéseket, tehát december 11-én.

A tanácsi munkacsoportokban a vita során a következő dolgokra fogunk törekedni. Erősítsék meg a tagállamok az elkötelezettségüket a bővítési folyamat folytatása mellett. Azt fogjuk hangsúlyozni, hogy a feltételeesség járjon együtt az egyéni teljesítmény elismerésével. Arra fogunk törekedni, hogy a bővítési folyamat elvi alapját a 2006-os megerősített bővítési konszenzus határozza meg.

A folyamat lassítására irányuló szigorító lépéseket nem fogjuk támogatni, ugyanakkor azt támogatjuk, hogy ez a konszenzus finomra hangolódjon, hogy kiemelt figyelmet kapjanak az alapjogi kérdések és az összetett fejezetek esetében az akciótervek megalkotása.

Törekszünk arra, hogy gazdasági kérdésekben a megerősített gazdasági kormányzás stratégiai irányai a tagjelöltekkel kapcsolatos gazdaságpolitikai dialógusba beépüljenek. Hasonlóképpen támogatjuk a bővítési folyamat élénkítésére irányuló kezdeményezéseket, amelyeket már említettem, mint kiegészítő eszközöket.

Hangsúlyozni tartjuk fontosnak a regionális együttműködés jelentőségét a tagjelölt, valamint a potenciális tagjelölt országok felkészülésében. És végezetül: szorgalmazni fogjuk a nyugat-balkáni országok kétoldalú nyitott kérdéseinek az európai szellemben történő rendezését.

Ugyanakkor azt is szeretném leszögezni, hogy Magyarország sohasem mondta azt, hogy a megoldatlan bilaterális ügyek akadályai lennének a csatlakozási folyamat folytatódásának. Tehát azon az állásponton vagyunk, hogy ez is haladjon ettől függetlenül tovább a maga útján.

Tisztelt Elnök Úr! Röviden ez a Külügyminisztérium álláspontja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Vekrey Imre távozik a bizottság üléséről.)*

Kérdések, hozzászólások, reflexiók

ELNÖK: Köszönjük szépen az államtitkár úr nagyon részletes beszámolóját. Most megnyitom a vitát. A kérdések lehetősége következik. *(Jelzésre.)* Braun képviselő úr, Ékes képviselő úr, Szalay képviselő úr. Tessék parancsolni! *(Lipők Sándor távozik a bizottság üléséről.)*

DR. BRAUN MÁRTON (Fidesz): Köszönjük szépen a tájékoztatást, államtitkár úr. Véleményem lenne először is. Nem várom azt, hogy a bővítési folyamatok felgyorsulnának jelen esetben. Éppen egy kétsébszerű Európaról érkeznek naponta hírek, hogy jelesül az euróövezet országai próbálnak összezární, és inkább ilyen harc van az euróövezeti tagok és a nem tag, de európai uniós tagállamok között. Ebben a szituációban, úgy gondolom, hogy minden a bővítés ellen hat.

Magyar szempontból ezt az időszakot további gazdasági pozíciók szerzésére kellene felhasználnunk. Elég jó kapcsolataink vannak ezekkel az országokkal mind diplomáciai, mind, hála istennek, egyre inkább gazdasági téren is. Tehát egy igen erős, élénk gazdaságfejlesztési, gazdasági diplomáciát kellene ezekben az országokban bevetnünk.

Egy kérdésem lenne, hogy említette, hogy Koszovóval hamarosan megkezdődnek a tárgyalások. Ez Szerbia csatlakozását hogy érinti? Ha Szerbia nem ismer el egy olyan országot, amellyel az Európai Unió mint harmadik féllel tárgyalásokat folytat, akkor ez itt nekem valahogy nem kerek. Tehát ha az Unió elismer egy országot, márpedig, ha leül vele egy asztalhoz, az elismerést jelent, az egy tagjelölt ország kapcsán, amelyik nem ismeri el, nem teljesen tiszta nekem. Köszönöm.

ELNÖK: Ékes képviselő úr!

ÉKES JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Félelmetes volt Cameron angol miniszterelnöknek a múlt heti kijelentése, hogy nem több Európa, hanem erősebb Európa. Hogyan látjuk ebben a helyzetben ezt a kérdést? Hisz számos olyan intézkedést próbál megfogalmazni az angol miniszterelnök, amely az Európai Unión belül is mindenképpen feszültséget fog okozni.

A másik ilyen kérdés pedig a szerb miniszterelnök múlt heti bizottsági kijelentése, amikor közölték vele, hogy Szerbia esetében kicsit lassítani fogják a kérdéskört. Akkor

egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy soha nem fogja Koszovót elismerni, Szerbia inkább nem lesz az Európai Unió tagja.

És itt csatlakoznék Braun Márton képviselőtársamhoz, hogy nekünk ezekkel az országokkal hihetetlen jó a kapcsolatunk, és nekünk most, ebben a pillanatban inkább nem a szerb-koszovói feszültségre kellene koncentrálni, hanem inkább a gazdasági téren történő erőteljesebb együttműködésre kellene törekedni, bízva abban, hogy Koszovó és Szerbia között azért más hatások alapján másképp fognak gondolkodni mind a két ország részéről.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szalay képviselő úr!

DR. SZALAY PÉTER (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Magyarország a soros elnökség alatt is, valamint előtte is és utána is, kiemelt feladatának tekintette, hogy támogassa az Európai Unió bővítését és a környező országoknak az Európai Unióhoz való csatlakozását.

Az volna a kérdésem, hogy Magyarország számára milyen előnyei, milyen pozitív hozadéka vannak különféle vonatkozásokban ezeknek a csatlakozásoknak, amennyiben realizálódnak? Mik az ország számára az előnyei?

ELNÖK: Kérdezem, van-e még kérdés. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok ilyet. Az államtitkár úrnak visszaadom a szót.

Németh Zsolt válasza

NÉMETH ZSOLT államtitkár (Külügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Való igaz, ahogy Braun képviselő úr fogalmazott, ő úgy fogalmazott, hogy a bővítés ellen hat minden. Én azt mondanám, hogy sok minden, nagyon sok minden hat a bővítés ellen. Ez tagadhatatlan. Speciel a bővítési csomag és néhány tagállam magatartása azért a bővítés mellett hat. Én is azt gondolom, hogy ezeket a pillanatokat, ezeket az alkalmakat meg kell ragadni és élni kell velük.

A szerb-koszovói viszonytal kapcsolatban. Itt felhívnom a figyelmet arra, hogy Koszovóban a közelmúltban három hete véget ért a függetlenség felügyelt jellege, tehát most már egy nemzetközi szuverenitással rendelkező ország. Közel száz ország elismerte Koszovó függetlenségét.

Magyarország az elsők között ismerte el Koszovót. Természetesen Szerbia nem ismerte el, és van öt európai uniós tagállam, amelyek szintén nem ismerték el, illetőleg a legfontosabb pártolója ennek az országcsoportnak, Oroszország sem ismerte el Koszovó függetlenségét. Tudjuk, hogy az európai uniós tagállamoknak, amelyek nem ismerték el, általában belső okai voltak, tehát akár Spanyolország, Görögország, Ciprus, Románia, Szlovákia vonatkozásában eléggé könnyen definiálhatóak azok a belpolitikai okok, amelyek egy szecessziót, egy kiválást, egy függetlenné válást belpolitikai okokból elleneznek. Ugyanakkor a szerb-koszovói tárgyalások haladnak előre. A Belgrád-Priština-párbeszéd zajlik. Nagyon fontosnak tartom, tartja Magyarország, hogy ez a folyamat folytatódjon, hiszen végső soron a helyzet normalizálódását ezek a tárgyalások nagyon nagy mértékben elősegítik. *(Firtl Máttyás távozik a bizottság üléséről.)*

Az integrált határellenőrzési rendszerről történő megállapodás megtörtént, és számos olyan konkrét eredmény született már, amely előremutató. Ez a tárgyalásos út vezet a jövőhöz.

Ugyanakkor szeretném azt aláhúzni, képviselő úr, hogy itt nem a csatlakozási tárgyalásokról van szó Koszovó vonatkozásában, hanem a stabilizációs és társulási megállapodás megkötéséről van szó. Tehát a megvalósíthatósági tanulmány erre a megállapodásra vonatkozott.

Az Európai Unió és a mi értékelésünk szerint ez egy státussemleges megállapodás. Tehát így az Európai Unió is megkötheti ezt, összhangban azzal például, ahogy számos megállapodáshoz egyébként már, így például Koszovó nemzetközi rendezvényeken, konferenciákon való megjelenésének a módozataival kapcsolatban Szerbia is hozzájárult. Megjegyzem, Szerbia hozzájárulására nincs szükség a társulási és a csatlakozási megállapodáshoz, ugyanakkor az öt uniós tagállamnak a hozzájárulására szükség van. De bízunk abban, hogy így fogja értelmezni, tehát az előbb említett módon fogja értelmezni, és nem fog akadályt gördíteni a megállapodás tárgyalásának a megkezdése elé decemberben az Európai Unió egyik tagállama sem. Különös tekintettel erre az öt tagállamra vonatkozóan szeretném ezt aláhúzni.

A miniszterelnök, ahogy ezt Ékes József képviselő úr is említette, számos kijelentést megfogalmazott már. Azt is mondta a közelmúltban, hogy szerinte Koszovót fel kell osztani, és ez jelentené a megállapodást a koszovói kérdésben - hangsúlyozta a szerb miniszterelnök. Azt kell mondanom, hogy ezzel az álláspontjával a szerb miniszterelnök szerbiai viszonylatban is egyedül van, illetőleg nincs tudomásom róla, hogy ezt az álláspontját a parlamenti többség vagy éppen a szerb államelnök képviselné. Koszovó felosztását mérvadó nemzetközi tényező nem támogatja, egészen beláthatatlan következményekkel járna a Balkán vagy akár más nemzetközi viszonylatban is, hogyha egy etnikai alapú felosztásra kísérlet történe. Nem lehetséges ugyanis tiszta etnikai határokat kialakítani. Hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy Dél-Szerbiában, a Preševo-völgyben is nagyon nagy számban élnek albánok, vagy mehetnék tovább - most azt hiszem, jobb, ha nem kezdek ebbe bele.

Ugyanakkor azzal messzemenőig egyetérték, amit mindkét képviselő úr megfogalmazott, és ez részben Szalay Péter képviselő úrnak is egy válasz. Tehát úgy gondolom, hogy a csatlakozás előnyei már rövid távon is nagyon kézzelfoghatóak a gazdasági együttműködésben. Ezen országokkal Magyarország kereskedelme rendkívül dinamikusan nő.

Nagyon komoly kereskedelmi többletet tudunk ezekben a viszonylatokban felmutatni, és nem pusztán a kereskedelem, hanem a tőkekapcsolatok is látványosan jól alakulnak. Így például ezekben az országokban nem ritka, hogy Magyarország a legjelentősebb, vagy a legjelentősebb külföldi befektetők egyike.

Montenegróban éveken keresztül vezettük a legnagyobb befektetői listát. Most Olaszország Montenegró viszonylatában leelőzött bennünket, de Macedóniában is ugyanez a helyzet. Azt hiszem, arra kell törekednünk, hogy magyarországi háttérű, komoly cégek, multinacionális vállalatok is adott esetben, de a kis- és középvállalkozói szektor is minél nagyobb arányban jelenjen meg. A turisztika területén vannak jó lehetőségek, a pénzügyi szektor, az energetikai szektor, a kiskereskedelem, a gyógyszergyártás területén, tehát mindazon vállalatok kapcsán, amelyek egyébként Magyarország területén látványos térségi aktivitást folytatnak.

Ugyanakkor nem szűkíteném le az országcsoport csatlakozásának az előnyeit a gazdaságra. Úgy vélem, hogy Európa jövője, Európa sikere nagyon nagy mértékben múlik azon, hogy sikerül-e előbb-utóbb egész Európát integrálni az Európai Unióba.

És a következő mérföldkő a Nyugat-Balkán. Egy-két ország vonatkozásában meg lehet kérdőjeleket fogalmazni, illetőleg más viszonylatokból is felvetődhet mondjuk Moldovának az európai uniós csatlakozása, de összességében azt tudom mondani, hogy a következő nagy történelmi kihívás, hogy ezt a nyugat-balkáni hat országot sikerül-e az Európai Uniónak integrálnia, és ez a gazdasági kapcsolatépítés mellett a stabilitás, a jogállamiság, a demokrácia megteremtését is jelenti.

Ebben az országcsoportban Magyarország tekintélye nagy, a lehetőségei szerteágazóak. Elköteleztünk magunkat, hogy ahogy a horvátok irányába úttörő szerepet tudunk játszani az ő csatlakozásuk előmozdításában, ezt a többi ország viszonylatában is megtegyük. Júniusban Lukšić montenegrói miniszterelnök Magyarországra látogatott.

Kiemelt partnerségi megállapodást írtunk alá, amely kiemelt partnerségben az európai integrációs együttműködés hangsúlyosan szerepelt.

De tárgyalunk erről az együttműködésről Boszniával, Albániával, Szerbiával, a közelmúltban Macedóniával, és rendkívül komoly diplomáciai aktivitást fejtünk ki az egész térség viszonylatában. Tehát miniszterelnöki, államelnöki, házelnöki és szakértői szintű látogatások folyamatosan jellemzik a kapcsolatépítésünket. Tehát a csatlakozás előnyei nagyon röviden talán így foglalhatóak össze.

Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. Köszönöm a kérdéseket, és állunk rendelkezésre bármikor a későbbiek során is. *(Nógrádi Zoltán távozik a bizottság üléséről.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Az illendőség úgy kívánja, hogy megkérdem Ódor Bálint helyettes államtitkár urat, hogy kíván-e még valamit hozzátenni.

ÓDOR BÁLINT helyettes államtitkár (Külgügyminisztérium): Köszönöm szépen, nem.

ELNÖK: Én úgy hiszem, hogy az államtitkár úr olyan bőven és részletesen elmondta ezt, hogy valóban nincs mit hozzátenni.

Én köszönöm az államtitkár úrnak, hogy mindig a bizottságunk rendelkezésére áll. Év végéig még biztos, hogy meg fogjuk hívni az államtitkár urat, hiszen az ősz mozgalmas lesz, ami bennünket is érint, akár Brüsszelben vagy a térségben, különösen, hogy jövőre több regionális együttműködésnek leszünk fontos tagjai, például a közép-európai kezdeményezésnek, ami egy fontos állomás. Albániától átvesszük ezt az elnökségi tiszteletet, és nemcsak kormányzati, hanem ami sokkal lényegesebb számunkra, parlamenti szinten is mi fogunk helyállni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen. Üdvözetünket küldjük az államtitkár asszonynak, aki az uniós ügyekért felel és a miniszter úrnak is. Jelentem, hogy az államtitkár asszonnyal hamarosan találkozni fogunk.

A bizottság soron következő ülése október 29-én hétfőn lesz. Az Európai Bizottság 2012. október 3-án mutatta be a második egységes pénzügyi intézkedési csomagot, amiről Győri Enikő államtitkár asszony és Szűcs Tamás képviselővezető tart majd tájékoztatót. Tehát kérem képviselőtársaimat, hogy október 29-én jöjjenek el a bizottsági ülésre. Köszönöm szépen. A bizottsági ülésünket bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 31 perc)

Dr. Hörsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Madarász Mária